

כט לחודש

קמ א לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְרֹדֹד: ב תְּלַצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חֲמָסִים
 תִּנְצְרֵנִי: ג אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רַעוֹת פֶּלֶב כָּל יוֹם יִגְוְרוּ מִלְחָמוֹת: ד שָׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם
 כְּמוֹ נַחֵשׁ חֲמַת עֵבֶשׁוּב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ סֵלָה: ה שְׁמֹרְנִי יְהוָה מִיַּד רִשָּׁע
 מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְרַחוֹת פְּעָמָיו: ו טָמְנוּ גֵאִים פֶּח לִי וְחַבְלִים
 פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת לַיָּד מִעֲגָל מִקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֵלָה: ז אֲמַרְתִּי לַיהוָה אֵלֵי אַתָּה
 הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי: ח יְחֹה (קרי אלהים) אֲדַנִּי עֵז יִשׁוּעָתִי סִפְתָּה

— שִׁימוֹשׁ תְּהִלִּים —

לשנאה אשר בין איש לאשתו

חלצני ה' מאדם (קמ, ב): [שימוש תהלים לפרק קמ] לשנאה אשר בין איש לאשתו להעבירה.

— זוהר תהלים —

שם הקדוש אֱלֹקִים הָאֵם הוּא דִין או
 רְחֻמִּים או חֶסֶד
 ה' אֲדַנִּי עֵז יִשׁוּעָתִי וּגו' (קמ, ח): [זוהר ח"ג דף
 סה.] זוהר תורה] ה' אֲדַנִּי עֵז יִשׁוּעָתִי סִפְתָּה
 לְרֵאשִׁי בַיּוֹם נָשָׁק, רבי אלעזר היה יושב
 לפני רבי שמעון אביו, א"ל הרי למדנו
 אלהים בכל מקום דין הוא, והוי"ה יש
 מקומות שנקרא אלהים, כמו הוי"ה אדני עז
 ישועתי, [וכמו ויאמר אברם אדני הוי"ה מה תתן
 לי] מפני מה נקרא אלהים, הלא האותיות
 של הוי"ה רחמים הן בכל מקום, א"ל הרי
 כך מקרא כתוב (דברים ד) וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי הוי"ה הוא האלהים,

— זיו הזוהר —

ג': קעד. פירוש ג' ספירות יש שנקראין בהשם
 אלהים, והן כמו שאר הספירות נקשרין אח שהוא
 הא"ס ב"ה כשלהבת הקשורה בגחלת: קעה. פי' כל
 הספירות הן אלו שנקראין נטיעות או מנורות
 המקבלות והמשפיעות החסדים והגבורות כלן
 מקבלין הארת השפע מן הנהר ההוא שנקרא אמא
 והיינו הבינה:

קעב. רבי אלעזר השיבו שדבר זה הוא ידוע ומ"מ
 שואל כיון שאין זה פירוש מספיק על כל
 המקומות: קעג. רבי שמעון הסביר לו פירוש ב'
 אבל הבין שבנו לא יסתפק גם בפירוש הב' כיון
 שעוד גם פירוש זה אינו פירוש מספיק על כל
 המקומות לפיכך א"ל פירוש ג' על פי סוד, ועתה ב'
 הפירושים יספיקו על כל המקומות או א' או ב' או

לְרֵאשֵׁי בָיִם נָשֶׁק: ט אֶל תִּתֵּן יְהוָה לְרֵאשֵׁי מַאֲוֵי רָשָׁע וְזָמְזוּ אֶל תִּפְקֵי יְרוּשָׁה

זוהר תהלים

ונתעורר מדרגה אחרת שנקראת גבורה, וזה נקרא אלהים באלו האותיות קפא ומדרגה זו היא התחלה אחת מן פני הקטנות ובו היא נאחזת קפא ולפי שנאחזין זו בזו כתוב הוי"ה הוא האלהים, כי הוי"ה הוא האלהים, באלו האותיות והן אחד, זו היא מדרגה השניה: מדרגה השלישית היא צדק כתר האחרון קפא זו בית דינו של המלך, ולמדנו כי אדני כך נכתב וכך נקרא, וכנסת ישראל בזה השם נקראת קפא ושם הוא במקום זה נשתלם, אלו הן שלש המדרגות שנקראות בשמות של דינקספה והכל נקשר אחד באחד בלי פירוד כמו שנתבאר.

שהכל נכלל בו והכולל של הכל בוקשי והנהר ההוא נקרא אם להגן והוא למעלה מהגן קשי לפי שהעדן משתתף עמה ולא נפרש ממנה, ולפיכך כל המעינות ממנה יוצאים ונמשכים ומשפיעים לכל צד, ופתחים בה פתוחות קשי וע"כ רחמים ממנה נמצאים ובה פתחי הרחמים, ולפי שנקראת אם בחינת נקבה יוצא ממנה גבורה ודינקשט היא נקראת רחמים בפני עצמה, אבל הרי מצדה דינים נתעוררים, ולפיכך נכתב הוי"ה ברחמים וננקד בניקוד אלהים בדינקשט שהרי דין נמשך מצדה, זו מדרגה אחת: מדרגה שניה, מצד אותה מדרגה הראשונה יוצא

זו הזוהר

אלהים, היינו שהתפארת הוא ג"כ גבורה של השם אלהים, ואינון חד, אלא כיון שגם החסד אתאחיד בהתפארת לכן הוא נקרא מדת הרחמים: קפא. זה השם אלהים של כתר ... שנקרא צד"ק והיינו מדת המלכות והשכינה הקדושה: קפד. כאן הוא מגלה הסוד ברמז שכנסת ישראל היינו המלכות בהאי שמא אתקרי, פי' בהשם אדני שהוא עיקר שמה, והוא שמא, ר"ל השם אלהים במקום זה נשתלם, היינו שהוא רק מה שמוסיף להמלכות שלימות, כונתו ע"י השכינה הקדושה, כי השם אלהים הוא עיקר שמה של השכינה הקדושה, ואצל המלכות השם אלהים הוא טפל להשם אדני, והשכינה הקדושה היא בבחי' תוספות שלימות למדת המלכות שהיא אור נאצל מן מדת המלכות אשר תופיע לשכון בארץ במקום הראוי לזה, כידוע בסוד הפסוק ואופן אחד בארץ דהיינו מלכות שבמלכות דעולם עשיה: הנה זה עיקר גדול באמונת ישראל להבין הענין של מהימנותא קדישא, וזה יסוד גדול מיסודות של חכמת הקבלה, והמבין יבין: קפה. פי' בשמות אלהים:

קעו. פי' כל הספירות נכללין בהבינה כי ממנה יצאו, והכלל של הכל שהוא החכמה אבא נקשר באותו הנהר: קעז. פי' הנהר ההוא שהיא הבינה נקרא אמו של הגן היינו של התפארת, והוא למעלה מן התפארת כיון שהעדן היינו החכמה משתתף ונקשר בהבינה: קעח. אלו הפתחים הן החמשים שערי בינה: קעט. גבורה זו ספירת גבורה, ודינא זו מדת המלכות: קפ. להורות שהרחמים בה עיקר והדין טפל, ולפיכך השם אלהים של הבינה הוא רק בניקוד בהסתר אבל בהתגלות הוא השם הוי"ה המורה על חסדים ורחמים להמתיק הדינים: קפא. פי' נכתב אלהים ונקרא אלהים: קפב. פירוש שספירת גבורה היא התחלה אחת אל התפארת שנקרא זעיר אנפין, והיינו ... של צד קו השמאלי, כמו שבצד קו הימיני ההתחלה היא ספירת החסד, ומה שאומר וביה אתאחיד כונתו להגבורה נאחזת נקשרת במדת התפארת, כיון שהתפארת הוא מדת הרחמים המורכבת מן חסד וגבורה, ובוה יפורש הפסוק הוי"ה הוא האלהים באלין אתוון של

כָּלָה: י ראש מסבי עמל שפתימו (יכסומו) יכסמו: יא (ימיטו) ימוטו עליהם גחלים
 באש יפלם במהמרות כל יקומו: יב איש לשון כל יבון בארץ איש חמם רע
 יצודנו למרחפת: יג (ידעת) ידעתו פי יעשה יהוה **וְיָשִׁיבוּ אֶת פְּנֵיהֶם:**
 יד אך צדיקים יודו לשמך ישובו ישרים את פניה:

— זוהר תהלים —

יראו הצדיקים וישמחו

אך צדיקים יודו לשמך וגו' (קמ, יד): זוהר
 בראשית 9' וישב (דף קצא): אמר רבי יצחק,
 עתידים הם הצדיקים לראות את יצר הרע
 כמו הר גדול, ויתמהו ויאמרו, איך יכלנו
 להכניע את ההר הגדול העליון הזה!?
 ועתידים הרשעים לראות את היצר הרע
 דקיק כמו חוט של שערה, ויתמהו
 ויאמרו, איך לא יכלנו להכניע את חוט
 השערה כזה דקיק!? אלו יבכו ואלו יכבו.
 והקדוש ברוך הוא יבער אותו מן העולם
 וישחט אותו לעיניהם, ולא ישלט עוד
 בעולם, ויראו הצדיקים וישמחו, כמו
 שנאמר (תהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמך
 ישובו ישרים את פניה.

העמים. פעם אחת עלו ישראל לחג את
 החג, והתערכו עובדי עבודת כוכבים
 ומזלות עמם, ואותה שנה לא נמצאה
 ברכה בעולם. באו ושאלו את רב המנונא
 סבא. אמר להם, ראיתם בתחלה סימן
 לזה? אמרו לו, ראינו סימן, שכששבנו
 משם כל הדרך היו סתומים ממים, וענן
 וחשכה נמצאו, שלא יכלו ללכת כל אותם
 שעלו לשם. ועוד, בשעה שנכנסנו
 להראות, פני השמים נחשכו ורגזו. (נחרדו
 ראה) אמר להם, ודאי או שיש בכם אנשים
 לא נמולים, או עובדי עבודת כוכבים
 ומזלות עלו עמכם, שהרי לא התברכו
 באותה שעה, פרט לאותם ישראלים
 שנמולו, ובאות הקדושה הזו מסתכל
 הקדוש ברוך הוא ומברך אותם.

ישנה האחרת עלו, ועלו אותם עובדי
עבודת כוכבים ומזלות,
 שהתערכו עמם כשהיו אוכלים קרבנות
 והיו שמחים. וראו את אותם עובדי
 עבודת כוכבים ומזלות שדפוסם
 בקשריהם לקשר הכתל. השגיחו בהם
 שכלם מברכים והם לא ברכו. באו ואמרו
 את הדבר לבית הדין. באו ושאלו אותם.
 אמרו, זה שאכלתם, החלק שלכם איזה
 קרבן היה? לא היה בידם. בדקו ומצאו
 שהם עובדי עבודת כוכבים ומזלות והרגו
 אותם. אמרו, ברוך הרחמן שהציל את

כל ישראל ראויים לראות לפני ה' ברגל

אך צדיקים יודו לשמך וגו' (קמ, יד): זוהר
 שמות 9' משפטים (דף קכ"ד ע"א): יראה כל
 זכורך, למה כל זכורך? אמר רבי אלעזר,
 כל זכורך ממש, משום שנוטלים ברכה
 מהמעין של הנחל. מכאן שנינו, כל בן
 ישראל שנמול, צריך להראות לפני המלך
 הקדוש, משום שנוטל ברכה ממבוע
 הנחל. זהו שכתוב כברכת ה' אלהיך אשר
 נתן לך. וכתוב אל פני האדן ה', כמו
 שבארנו, שמשם מריקים ברכות ונוטלים
 ברכה. אשרי חלקם של ישראל מכל שאר